

Сучасна економіка вимагає нових форм організації економічної поведінки

Як відомо, економічне зростання зумовлено не лише збереженням і накопиченням капіталу, а значною мірою і навчанням та інноваціями. Таким чином, економічний прогрес залежить від творчості. Ось чому в країнах з розвинутою економікою стимулювання креативності виходить на передній план.

Люди найбільш креативні, коли вони активні, а не коли безробітні. Так, канцлер Німеччини Ангела Меркель вважає, що Європа швидше потребує «політичної сміливості і креативності, аніж мільярдів євро».

Один зі стовпів сучасної економічної науки лауреат Нобелівської премії з економіки (2006 р.) Едмунд Фелпс у своїй книзі

«Масове процвітання: як масові інновації створюють робочі місця. Виклики та зміни» (2013 р.) стверджує, що ми повинні просувати «культуру, яка захищає і надихає індивідуальність, фантазію, розуміння і самовираження, що стимулюють корінні інновації нації». Він вважає, що креативність була придушена публічною філософією, яку називають корпоративізмом, і що лише шляхом кардинальної реформи можуть бути відновлені індивідуальність і динамізм. Едмунд Фелпс підкреслює, що корпоративне мислення має тривалу історію. Як державно-політичне кредо корпоративізм став означати, що уряд має підтримувати всіх членів суспільства, надаючи допомогу збанкрутілим підприємствам і таким чином захищаючи існуючі робочі місця.

У своїй книзі Едмунд Фелпс прославляє підприємницький дух, який дав змогу мільйонам людей стати багатшими і жити більш розумно.

Термін «корпоративізм» стає популярним у другій половині 1930-х і набуває поширення в 1970 – 1980-х роках.

Історично важливим стимулом корпоративістського мислення була видана в 1895 році книга Гюстава Лебона «Психологія народів і мас», яка запровадила терміни «психологія натовпу» і «колективний розум». Гюстав Лебон вважав, що натовпу потрібен сильний лідер, який повинен працювати в рамках організації, перенаправляючи психологію натовпу та сприяючи творчості.

Проте зрештою потрібні економічні інститути, які просувають спільні креативні дії широкого кола людей у світі. Це повинні бути не корпоративістські установи, якими управляють центральні лідери. Щоб люди могли довірити свою кар'єру і майбутнє таким організаціям, політика цих організацій має бути послідовною. Визнання необхідності експериментів і нових форм економічної організації не повинно виключати справедливість і підтримку.

Використано матеріали www.project-sindicate.org